

Các Công Cụ Cơ Bản Để Định Hướng Hành Vi Của Trẻ Em

Trẻ em cần được người lớn dạy chúng các kỹ năng sống quan trọng. Chúng cần biết đến các quy tắc -- việc gì là được phép và việc gì là không được phép. Là một nhân viên chăm sóc trẻ, kiến thức của bạn về cách trẻ học tập và phát triển sẽ giúp bạn định hướng cho trẻ theo những cách thức các em có thể hiểu được ở từng độ tuổi. Ví dụ như, một đứa trẻ hai tuổi có kiến thức hạn chế và cần được tái hướng dẫn nhiều, nhưng một đứa trẻ năm tuổi có thể học để có thể giải quyết tốt vấn đề. Đây là một số lời khuyên cơ bản để định hướng hành vi của trẻ. Hãy nhớ rằng các kỹ thuật khác nhau có tác dụng tốt nhất ở những độ tuổi khác nhau.

Hãy làm cho các quy tắc trở nên đơn giản và dễ hiểu. Thảo luận với trẻ về các quy tắc và ghi các quy tắc đó ra. Nhắc nhở những đề nghị của trẻ đối với các quy tắc. Thường xuyên lặp lại các quy tắc đó. Một số quy tắc có tác dụng tốt với trẻ bao gồm:

- Chúng ta giúp đỡ lẫn nhau.
- Chúng ta sẽ chăm sóc đồ chơi của mình.
- Chúng ta nói làm ơn và cảm ơn.
- Chúng ta đối xử tốt với nhau.

Cho biết ý bạn là gì. Sử dụng những điều nên làm thay vì những điều không nên làm. Chọn từ ngữ của bạn một cách cẩn thận, đặc biệt là khi bạn định hướng cho hành vi của trẻ. Làm cho câu nói được ngắn gọn và đơn giản. Tập trung vào việc gì cần làm chứ không phải việc gì không được làm.

Thử nói: Chậm lại và bước đi.

Thay vì: Đứng lại.

Thử nói: Hãy đến nắm lấy tay thầy/cô nào.

Thay vì: Đừng chạm vào thứ gì.

Thử nói: Hãy đứng trên sàn nhà.

Thay vì: Đừng leo lên ghế.

Thử nói: Hãy nói nhỏ ở trong đó.

Thay vì: Hãy thôi la hét.

Hãy nói chuyện với trẻ – không phải la mắng chúng. Trẻ thường không nghe bạn khi bạn la mắng chúng. Bạn sẽ có hiệu quả hơn nhiều nếu bạn cúi xuống ngang tầm chúng, nhìn vào mắt chúng, chạm vào vai và nói chuyện với chúng.

Hãy tạo gương tốt. Lúc nào trẻ cũng quan sát bạn. Chúng nhìn thấy cách bạn nói chuyện với các em khác và với người lớn. Chúng nhìn thấy cách bạn đối phó với sự giận dữ hoặc lúng túng. Chúng quan sát cách bạn giải quyết nỗi buồn và niềm vui. Chúng lắng nghe xem bạn nói "Xin lỗi" như thế nào. Cách bạn giải quyết những thăng trầm trong cuộc sống dạy cho trẻ nhiều điều về cách cư xử và hòa hợp với người khác.

Khuyến khích trẻ làm gương tốt cho nhau. Trẻ cũng học được nhiều điều lẫn nhau. Khuyến khích những cách thích hợp để chia sẻ, vui chơi, và đối xử tốt với nhau.

Đưa ra những lựa chọn rõ ràng, đơn giản. Trẻ tập đi có thể chọn giữa một chiếc tách màu đỏ và một chiếc tách màu xanh. Trẻ mẫu giáo có thể chọn chơi "sân bay" và "nhân viên sở thú." Chỉ cho trẻ chọn khi có một lựa chọn. Ví dụ như, nói "Đến giờ ngủ trưa rồi, các em có muốn nằm xuống ngủ không?" thực sự không phải là một lựa chọn nếu bạn quy định tất cả các em phải ngủ trưa.

Tôn trọng trẻ. Nói chuyện riêng với trẻ có hành vi sai trái, nhắc các em về lý do có các quy định, và thảo luận về việc các em có thể làm điều gì khác.

Chú ý khi trẻ có hành vi tốt. Tất cả trẻ em đều muốn được quan tâm. Nên quan tâm tích cực khi trẻ có hành vi tốt hơn là chú ý tiêu cực khi trẻ có hành vi sai trái. Hàng ngày nhận xét về việc tích cực nào đó về mỗi em. Nhưng tốt hơn nữa là cố gắng vài lần mỗi ngày.

Khen ngợi như một người hướng dẫn tốt thay vì là người chủ trò. Người chủ trò chỉ đưa ra lời khen chung chung: "Làm tốt lắm!" hoặc "Bức tranh đẹp lắm." Một người hướng dẫn giỏi cho bạn biết bạn làm việc gì đúng, dùng lời khen làm công cụ giảng dạy, và cho bạn biết tại sao họ lại tự hào về bạn. Nếu một em dọn bàn ăn, bạn có thể nói "Em dọn bàn ăn giỏi lắm! Em đã để muống nĩa đúng chỗ và còn nhớ cả khăn ăn!" Khi xem hình vẽ của một em bạn có thể nhận xét, "Bức tranh này có màu sắc thật tươi sáng! Em đã dùng màu xanh dương, xanh lá, màu đỏ, vàng và cam. Cho thầy/cô biết em đã làm như thế nào được không?"

Chia sẻ tin tốt. Hãy nhớ cho người khác biết hành vi tốt của trẻ. Khi trẻ làm tốt một việc gì đó, hãy cho các trẻ khác và phụ huynh biết.

Sử dụng các hoạt động vui chơi để dạy các kỹ năng xã hội cho trẻ. Sử dụng sách của trẻ cho biết trẻ giải quyết vấn đề bằng cách nào. Chơi các trò "nếu thì sao". Đóng vai một nhân vật trong trò giả vờ của trẻ và cho trẻ biết cách cư xử tốt và đối xử tốt với búp bê.

Dạy cho trẻ cách giải quyết mâu thuẫn và giải quyết vấn đề. Giúp các em nhận biết những tình cảm, xác định vấn đề, nảy ra các ý tưởng giải quyết vấn đề, và thử các cách giải quyết có thể có.

Dạy cho trẻ cách xin lỗi. Học cách xin lỗi là một kỹ năng. Trẻ nhỏ gặp khó khăn trong việc hiểu được cảm giác của một trẻ khác, nhưng khi các em được 4 tuổi các em sẽ bắt đầu nhận ra rằng xin lỗi là một cách hay để bù đắp việc làm người khác tổn thương. Dạy cho trẻ mẫu giáo và trẻ ở tuổi đi học biết bốn bước xin lỗi cơ bản: nhìn bạn kia, gọi tên bạn đó, nói "Tớ xin lỗi," và cho biết lý do. Nói đơn giản: ví dụ như "Lucas, mình xin lỗi đã đánh cậu." Cùng với thời gian và thực hành, trẻ sẽ không cần phải được nhắc, và lời xin lỗi của các em sẽ thành thật hơn.

Dạy cho trẻ cách khắc phục những hậu quả của hành vi của chúng. Ví dụ như, nếu một em vẽ bẩn lên tường, hãy đưa cho em đó một tấm giẻ ướt để lau.